

faa ikke ulovligt, at Søder beklædes til at beklæde Dommerembeder, og hvad Stemningen i Folket angaaer, er jeg, ibetmindste hvad Kjøbenhavn angaaer, fuldstændig enig i, hvad der er udtalt i Dagsordenen. Naar jeg imidlertid ikke vil stemme for den, da er det ligeoverfor det, der har givet Anledning til den, ligeoverfor Forespørgslen. Jeg kan nemlig ikke erkjende, at det skulde være det eneste Hensyn, der skulde gjøre sig gjældende ved Embedsbesættelser, om det er lovligt at foretage en vis Embedsbesættelse, om Folkestemningen er for eller imod; der er andre Hensyn at tage, Klogskabshensyn, Spømmelighedshensyn, og mig forekommer det, at disse føre med sig, at enhver Dommer, som hyppigt skal tage Ed af Christne, selv maa være Christen. Dette er min Anskuelse om denne Sag. Det forekommer mig, at dette navnlig ligger saa klart i Edsformularen, at det maa være en almindelig Forudsætning. Det forekommer mig ogsaa, at naar Søderne ere i et saadant Mindretal, som Tilfældet er hos os, og derimod de Christne i saa overordentlig stort Fleertal, er det en Sag, som fortjener at komme i Betragtning ved visse Leiligheder, om det vilde være rigtigt at ansætte Mænd, der beklæde sig til en afvigende Tro, i saadanne Stillinger, som maae bringe dem i meget hyppig Forbindelse med det store Fleertal af Folket. Jeg skal iøvrigt ikke nærmere udvikle dette, idet jeg kan henholde mig til, hvad den høitærede Justitsminister har sagt; navnlig er jeg enig i, hvad han har sagt til Besvarelse af Forespørgslen, og for at tilkjendegive dette, agter jeg at stemme mod Dagsordenen.

Mler: Jeg skal tillade mig at besvare de Udtalelser, som ere faldne baade fra den ærede Justitsminister og fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen). Jeg skal tillade mig at besvare den Sidste først. Det følger af sig selv, at der foruden Befolkningens Duffer og Stemning og Lovgivningens Betingelser er ved Embedsbesættelser en Hovedbetingelse, og det er den, at den Mand, der sættes ind i Embedet, skal være dygtig til at røgte sit Kald og af saadant borgerlig Anseelse, at ikke Samfundet følger sig

stødt ved at have valgt ham til at beklæde denne Post; men jeg troer ikke, at noget Hensyn skal tages til Religionen, og her skal jeg med det Samme tage fat paa det andet Punkt, som jeg vil besvare, og som er foranlediget ved Ministerens Udtalelse. Det glæder mig, at medens Ministeren sidst uden nogen Reservation holdt sig til og oplæste Betænkningen over Grundlovsudkastet, hvori der stod nævnt, at Dommerens Myndighed, Ministerens og Magistratspersonens Stilling ikke kunde beklædes af en Søde, saa var han idag fuldstændig enig i at Søderne — og Søderne og anderledes Troende staae naturligtvis lige for mig — godt kunde være Ministre, Magistratsmedlemmer, Amtmænd &c. Jeg vil ikke dermed have sagt, at Ministerens Mening har forandret sig; men vi have dog idag faaet en anden Udtalelse fra ham og en Udtalelse, som jeg for min Part ikke troede, at han, efter hvad han sidst udtalte, vilde fremkomme med. Jeg skal nu komme tilbage til det, som er Hovedspørgsmaalet i denne Sag, nemlig om en Søde kan affordre Eden af en Christen, og jeg vil da spørge, hvori man finder det Støvende paa Grund af Formen ved Edsafflæggelsen, naar det er en Anden end en Christen, der fordrer Ed af en Christen. Jeg veed ikke, hvad det er man vil kalde støvende, og hvad Betydning man vil lægge deri. Jeg troer, at Edens Betydning afhænger af den Agtelse, som den Sværgende har for Lovens Gyldende, og jeg finder, at det er forkeert, at man saa hyppig anvender Edsafflæggelse; thi jeg troer ikke, at den Mand, som ikke vil sige Sandheden ubetinget uden Ed, altid vil sige den, naar Ed bliver aflagt.

Rettelser.

- Sp. 6390, Lin. 14—15 f. o.: „Forhandlinger“ I. „For- samlinger“
 — 6392, Lin. 5—6 f. n.: „de øvrige Kirkestyrelser“ I. „den øvrige Kirkestyrelse“
 — 6395, Lin. 17 f. o.: „Mindetavlen“ I. „Mindetalen“
 — 6485, Lin. 10 f. n.: „Borgerliv“ I. „borgerlige“
 — 6486, Lin. 13 f. o.: foran „komme“ indfattes „kunne“